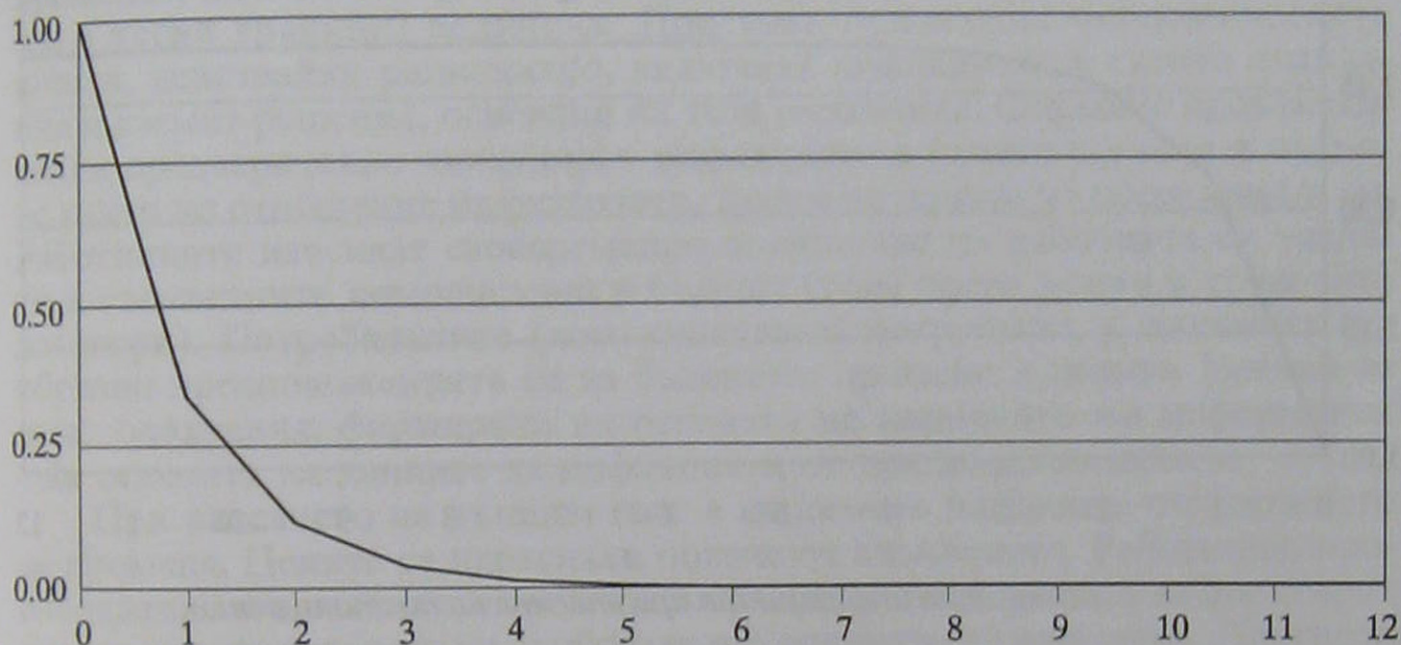

параметъра $\phi = 0.3392$. Ако инфлацията за един период нарасне внезапно над постоянното си равнище (0.0354 преди март 1997 и 0 след това), то през следващия период отклонението ще е по-малко. След няколко периода ефектът от шока вече няма да се усеща. Следователно инерцията в инфлацията е слаба. Визуална представа за това може да се получи от графиката на функцията „реакция на импулс“ (фиг. 4), която показва какъв е ефектът от шок с големина единица (1%).

Фиг. 4. Реакция на инфлацията при внасяне на единичен шок

Както се вижда, ефектът от 1% шок е величина, която намалява експоненциално и става незабележима след четвъртия месец. Следователно всеки шок в инфлацията е значим за около 3-4 месеца, след което въздействието му не се усеща.

По-интересно е да се види какво става, ако шокът върху инфлацията не е еднократен, а постоянен. Промените могат да се проследят на следващата фиг. 5, която показва динамиката на инфлацията при въвеждането на шок с големина 1% през всеки период след определен момент.

Вижда се, че ефектът се увеличава, но с все по-слаби темпове и след четири месеца се стабилизира. Следователно инфлацията реагира на подобни шокове изключително бързо, като се стабилизира на равнище, по-високо от обичайното с около 1.5 пъти величината на шока. Директен пример за подобен шок е въвеждането на нов данък върху продажбите, което има характер на шок, влияе директно върху инфлацията и е постоянно от момента на въвеждането. Същият е резултатът, ако вече съществуващ данък върху продажбите (респективно върху оборота или добаве-